

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Όταν η γυναίκες έβθουν σε θέσι να εκτιμήσουν την άξια της ήθη-
κής, έχουν παύ γράσει.

Μπαλζάζ

Μια γυναίκα δεν μπορεί ποτέ να γίνει έξυπνη παρὰ μόνον εις βά-
ρος της άρετής της.

Κυρία ντέ Λαμπέρο

"Αδικο έζωμε να μην πιστεύουμε τα φέματα των γυναικών. Πάν-
τα κρύβουν κάτι που οι φιλόσοφοι τὸ λέν ψυχή της αλήθειας.

Πὸ λ Μπουρζέ

"Ο άνδρας φθάνει συχνά από την επιθυμία στον έρωτα, η γυναίκα
ακολουθεί πάντοτε τὸν αντίθετο δρόμο.

Ζοαννύ Ρου

Είνε σχεδὸν έξισον δόξαζο να μείνη εύχαριστημένος καιείς όταν
είνε πολὺ έρωτευμένος κι' όταν δεν είναι καθόλου.

Βοβενάργκ

"Ο έρωτας έπρεπε ναίνα ή απόλαυσι μόνον τὸν εὐγενὸν ψυχὸν.
"Όταν βλέπει άγενὸς άνθρώπος να μιλέιον με τὸν έρωτα, μου έρ-
ζεται να τοὺς φωνάξω: «Μά τι άνακατεύεστε σεις;»

Σαμφόρο

"Η επιθυμία και ή ήδὸνη είναι πάντα
συνένοχοι τοῦ έρωτος.

Δις Γκωσσέν

Τι δυστυχημένους ποὺ είναι ή γυναί-
κες!.. Είναι υποχρεωένους να περιμένουν
έτσι άγαπών.Τὸ να κάνουν αὐτὲς τὰ πῶτα
διαβήματα στον άγαπημένο τους, είναι
ένα σφάλμα που λίγο άντρες συγχωροῦν:
'Εκείνοι που έχουν μεγάλη ψυχή!

Μπαλζάζ

"Ο έρως είναι θελιλῶδες εμπόριο που
τελειώνει πάντα με χρεωζοπία.

Σαμφόρο

"Όταν άγαπήση κάποιος μιάν άσχημη
γυναίκα, δεν μπορεί παρὰ να την έρωτευ-
θῇ παράφορα: γιατί ο έρως του θά όφει-
λεται άσφαλῶς σε κάποια παράξενη άδι-
ονομα του, την όποία άγνοοῦν οι άλλοι άν-
θρωποι και την όποία μόνον ή άσχημη εί-
νε σε θέσι να ίκανοποιήση.

Άλφόνσος Κάρο

"Ο έρως είναι μιάν συνεχῆς εμπόλεμος
κατάστασις. Γι' αυτό ίσως και οι όροι,
πρωτόκολλοι: έρως νικητής, έρως άνικητος, έρως νικημένος, κατάκτησις
μας καρδιάς, αχμαιοτιζέω μιάν καρδιά κ.τ.λ.

Κυρία Νέξερ

"Ο έρως είναι ένα τόσο λεπτό λουλουδι, ώστε τὸ πρώτο δυνατό
φύσημα τοῦ άνέμου μπορεί να τὸ καταστρέφει. Γι' αυτό, δεν μπορεί
να παραδειχτὸ πὸς μιάν γυναίκα που τῆς άρεσει να φλερτάρη με δι-
αφόρον: άνδρες και ν' άκούη τὰ σαλιά τους κοιμημένα, είναι ίσων ή
ν' άγαπήση πραγματικά και βαθειά.

Μιραμπὸ

Τόσο πολὺ ο άνθρωπος είναι πλασμένος για τὸν έρωτα, ώστε δεν
νοιώθει πὸς έγινε άνδρας, παρὰ μόνον όταν αποκτήση την συνείδηση
ότι άγάπησε πραγματικά. Έως τότε ψάχνει, άνησυχεί, πλανιέται μέ-
σα σε λαβύρινθο σκέψων. Από τῆ στιγμή εκείνη όμως σταματά, ά-
ναπαύεται και καταλαβαίνει ότι έξετέλεσε τὸν προορισμό του.

Λαμαρτινος

Δεν ίπάρχει μεγαλύτερη εύχαριστησι από τὸ να σφίγγησ στην
αγκαλιά σου μιάν γυναίκα που ίπάρξε άδυσώπητη έγθρά σου επί πολ-
λὸν καιρὸ και που είναι έτοιμη ίσως να ξαναγίνη.

Στένταλ

"Ο έρως είναι άραγε ένα έγκλημα; Δέν είναι λοιπὸν τὸ παό άγνό
και τὸ πὸ γλυκὸ δόσφρ που χωρίζει ή φησις; Δέν έχει ένα τέλος καλὸ
και ειτυχημένο; Δέν περιφρονεί τις ταπεινὲς ψυχὲς και δεν άγαπά
τις δυνατὲς και τις μεγάλες; Δέν εξαιγενηεί τὰ αισθηματά τους;
Δέν τις εξιπφώνει; "Α! "Αν για ναίνα κανέναν τίμους και σφοδρ
πρέπει να μείνη απόρροβλητος από τὰ βέλη του έρω-
τος, τότε ποιά ίκανοποίησι, δυνατή σίαν τὸν έρωτα
και ποιά άρετή άπομένει στην ψυχή;

Ζ. Ζ. Ρουσσὸ

Οι έρωτευμένοι ξέρουν τόσο καλά ότι ο έρως
τους δεν θίνα αιώνιος, ώστε σισθάνονται την άνάγ-
κη να ερωτην κάθε τόσο: —"Μ' αγαπάς; Θά μ' ά-
γαπάς πάντα;»

Μπαλζάζ

Στον έρωτα δεν χωρεί χαμιά εξίγρησι. Λές πὸς
κάποια θεία δύναμη σκέπτεται κι' αισθάνεται μέσα
μας, χωρίς να μπορούμε να εξισήσουμε χαμινάν έ-
πρωή πάνω σ' ατήν. Κα ντέ Σταέλ

"Ο μόνος σοκὸς τῆς ζωῆς του, ή μόνη σκέψη του είναι τὰ ναρκοπι-
κά!.. Τις πὸ εὐτυχημένους ήμέρες του τις περνάει εδώ πέρα. Κατα-
λαβαίνετε βέβαια ότι δεν μπορούμε να τὸν κόψουμε απότομα την ζω-
αίνη. "Ο Ζάκ Μερβάλ λοιπὸν έξακολοῦθει να δηλητηριάζεται μ' όλη
την άνεσι του. Είναι ο καλύτερος πελάτης μου...

"Επειτα, όταν περάσι ο πρώτος μήνας, αρχίζου τῆ θεραπεία.
"Όλοι τους άρρώστατοι μας τοὺς μεταχειρίζόμαστε σαν μορφινομα-
νεις. Στην αρχή τοὺς κάνουμε ένσεις μορφίνης σε ταχυνέες δόσις. Κα-
νείς τους όμως δεν ξέρει αν είναι μικρή ή μεγάλη ή δόσις... Μ' αὐτὸν
τὸν τρόπο βρίζουμε τῆ δόσι που χρειάζεται να δηλητηριασένους δρου-
νισμός τους. Κι' από τῆ στιγμή αὐτῆ αρχίζει ή θεραπεία: άνάπνοσις,
ίπερτροφία, ειδικά φάρμακα, προσοχή τῆς καρδιάς τους και άρνηση
επίδληψις τοῦ περιβάλλοντός τους. Γιατί, μόλις περάσει ή πρώτη πε-
ρίοδος τῆς καλῆς θελήσεως, ο άρρωστος προσπαθεί με κάθε τρόπο να
βρῆ ναρκοπικά. Υποφέρει από τρομερὲς άπνοιές, ούρλιάζει από τῆ
λίβρα του, παθαίνει νευρικὲς κρίσεις και τέλος κάνει χλιες-δου από-
πειρες για ν' αυτοκτονήση... Μιὰ ήμέρα τέλος, ύστερ' από αὐτήν την
αίσθηση θεραπεία, γίνεται τελείως καλά. Μόλις όμως ξαναγυρίσει
στο περιβάλλον του, αρχίζει πάλι τις κατασχρήσεις! Πολὺ λίγο είναι
έκείνοι που ξεχνοῦν για πάντα τὸ πάθος τους... "Ο Ζάκ Μερβάλ είναι
από τοὺς άγιάτρευτους.

—Κι' εκείνη ή όμορφη νέα; Τὸν ρώτησα και τοῦ έδειξα τῆ φίλη
τοῦ Ζάκ.

"Ο δόκτωρ Πινάο χαμογέλασε περιλπτα.
—Είνε ή Μωντ Περωιέ... Μου είπε. Δεν
την ξέρετε; 'Εδώ και δυὸ χρόνια ήταν μιὰ
από τις καλύτερες χορευτήρις τοῦ «Φολι-
Μπερζέρο». Από την ήμέρα όμως που γνώ-
ρισε τὸν Ζάκ Μερβάλ, άρχισε κι' αὐτῆ να
παύνη χοραίνη, έπειτα μορφίνη και σήμερα
είνε κι' αὐτῆ άγιάτρευτη...

"Η Μωντ Περωιέ βρίζεται τώρα για ε-
κτη φορά στην κλινική μου. Την πρώτη φο-
ρά που ήθε, ή θεραπεία της προσοοήσε πολ-
ὺ καλά και ν' είχα την έλπίδα ότι θα την ε-
γιάτρωνα, όταν μιὰ ήμέρα είδα καταπληκτος
ότι είχε πάρει μορφίνη! Προσπάθησα τότε
να μάθω πὸς την είχε προηθευθῆ, μιὰ δεν
βαρύνεστε! "Όλοι οι άρρωστοι λένε τρομακτι-
κά φέματα. Τέλος, βλέποντας ότι δεν μπο-
ροῦσα να κάνω τίποτα, την άφησα να φύγη
άγιάτρευτη...

"Όταν τώρα ξαναγυρίσε ύστερ' από έ-
τους μήνες, πὸ άρρωσθη από κάθε άλλη φο-
ρά, θεώρησε καλὸ να μου εξομολογηθῆ τὸ
ιστορικὸ της.

«"Α! γιατρέ, μου είπε, σου έπαίξα ένα πολὺ έξυπνο παιγνίδι
την πρώτη φορά! Θά θυμάσαι ότι, όταν ήρθα να σ' έπισκεφθῶ για
να με πάρης στην κλινική σου, σε παρακάλεσα να κι' άρήσης να κό-
νω έναν περιπλοτο στον κητό... Ξέρεις λοιπὸν τι έκανα τότε; "Εχω-
σα στη ρίζα κάθε τριανταφυλιάς κι' από μιὰ «άμπουλ» μορφίνης! Κι'
έτσι, όταν ύομοσε ή θεραπεία, μπορούσα να κάνω χωρικά μιὰ ένσει
και να ήσυχάζομαι... Μιὰ γιατ, ο κητορὸς σου ποτίζει τόσο πολὺ τὰ
λουλουδία; Ξέρεις πόσες «άμπουλ» μορφίνης μου κατάστρεψη; Πέν-
τε! Μάλιστα, πέντε!..

Κι' ο δόκτωρ Πινάο χαμογέλασε πάλι με πάρα.
—Είνε αδύερθοτοι! Μου είπε. Είναι τρελλοί!.. Μιὰ ήμέρα αὐτο-
κτονοῦν με μιὰ μεγαλειότερη δόσι μορφίνης ή χοραίνης και δίνουν έ-
τσι μονάχοι τους ένα μοισαό τέλος στο άκόρεστο πάθος τους για τὰ
ναρκοπικά!..

ΜΑΡΙΣ ΚΙΕΡΑΕΝ

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- 'Όποιος κλαίει με τὸ τίποτα, χάνει στο τέλος τὰ μάτια του.
- 'Όποιος ζητάει φίλο δίχωρς έλαττώματα, ποτέ δεν θα τὸν βρῆ.
- 'Όποιος παντρεύεται όμορφη γυναίκα, μιάζει τῆ σοκοῦρα στο σπίτι του.
- 'Ενας φίλος αξίζει περισσότερο από δεκα σιγγε-
νείς.
- 'Η καρδιά είναι σαν τὸ παιδί: "Ο,τι ποθήσει, τὸ
έλαζει.
- Κι' αν πθάνη ο ποιητής, ή γλῶσσα του δεν λι-
ώνει.
- 'Εχεις δυὸ αυτιά, αλλά μην άκούς διπλά τὰ
λόγια.
- Για να ζήση κανείς ήσυχος, πρέπει ναίνα τικρὸς,
χωφὸς και άλλος.
- Καλύτερα άσχημα μάτια, παρὰ σφραβομάρα.
- Καλύτερα χαλασμένα δόντια, παρὰ άδειανὸ στο-
μα και στομάχι.

